

прѣстѣпленія, колкото и да съ голѣмы. Азъ ти прощавамъ всичко-то наказаніе, което си заслужилъ за очистителный-тъ огонь ; азъ ти вращамъ святы-тъ Церковны тайнства, съединеніе-то съ вѣрны-тъ, и онѣхъ неповинность, коѣто си ималъ въ крещеніе-то ; така щото като умрешъ, врата-та адскы ще ся затварятъ и райскы-тъ ще ся отворятъ за тебе ; *и ако не умрешъ скоро, тая благодать ще остане въ плѣхъ-тъ си силъ до смръть-тъ ти.* Во имя Отца, и Сына, и Святаго Духа. Аминь.” (*)

Отъ това ся види че человекъ може да грѣши колкото иска, и всичко ще му ся прости ; защото ся казува, че *“тая благодать ще остане въ плѣхъ-тъ си силъ до смръть-тъ ти.”* Толкова голѣмо и богохулно безчестіе и безсраміе, съ което продавци-тъ слѣдували упражненіе-то си, отвори очи-тъ на Европѣ да види развращность-тъ на Римско-Католическѣ-тъ Церквѣ, и да направи голѣмъ-тъ реформаціѣ въ XVI вѣкъ. Подиръ реформаціѣ-тъ Католическа-та Церква, вмѣсто да остави толкова Богопротивенъ обычай, пріяла го въ Тридентскый съборъ (1545) за членъ на символъ-тъ си. Единъ Католическый списатель въ Американскѣ-тъ Енциклопедіѣ, (**) печатана въ 1860 год, казува : “Тридентскый съборъ въ двадесеть и пето-то си заседание издалъ опрѣдѣленіе за индулгенци (decretum de indulgentiis), въ което опрѣдѣ-

(*) Енциклопедія Британика Том. XII, стр. 378.

(**) Томъ IX стр. 506.